

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Listopad
Nr XI

Św. Klemens I (23 listopada)

Klemens I był trzecim następcą św. Piotra a więc czwartym papieżem. Kierował Kościołem w latach 88-97. Mamy niewiele wiadomości o jego życiu; pochodzą one ponadto z wielu tradycji chrześcijańskich. Był synem Faustyna, niewolnikiem z pochodzenia żydowskiego. Miał go wyzwolić patrycjusz rzymski, Klemens. Przyszły papież z wdzięczności przybrał sobie jego imię. Według Tertuliana miał być ochrzczony i otrzymać święcenia kapłańskie z rąk Piotra Apostoła - prawdopodobnie znał także św. Pawła. Tradycja przypisuje mu autorstwo listu do chrześcijan w Koryncie, gdzie Kościół był rozdarty wewnętrzną niezgodą. Wierni tamtejsi odmówili swoim pasterzom posłuszeństwa; ci więc odwołali się do papieża. Paweł w Liście do Filipian wspomina o Klemensie - nie wiadomo jednak, czy mowa o tym samym człowieku. Tradycja chrześcijańska podaje, że Klemens poniósł męczeńską śmierć w 97 lub 101 r. Prawdopodobnie został wygnany z Rzymu do Chersonesu Taurydzkiego, gdzie w kopalniach wśród ok. 2000 chrześcijan-skażalców głosił naukę Chrystusową, za co został skazany przez cesarza na śmierć i wrzucony do morza z kotwicą u szyi. **Modlitwa:** Boże, przez wstawiennictwo św. Klemensa papieża prosimy o siłę w głoszeniu Ewangelii aż po grób. Amen

Św. Wirgiliusz, biskup (27 listopada)

Wirgiliusz urodził się w Irlandii. Był benedyktynem. Około 740 r. opuścił ojczyznę, aby dotrzeć do Ziemi Świętej. Jego wiedza i umiejętności zwróciły uwagę Pepina Krótkiego, który zatrzymał go przez około 2 lata na swoim dworze. Ok. 743 r. Pepin wysłał Wirgiliusza z listami polecającymi do swego kuzyna. Wirgiliusz przybył do Salzburga. W dwa lata później został opatem klasztoru św. Piotra, a tym samym zarządcą diecezji. Wobec takiego obrotu spraw zrezygnował z wyprawy do Ziemi Świętej, oddając się niesieniu pomocy św. Rupertowi, apostołowi Austrii. Wyśłał misjonarzy do Karyntii (płd. Austria), samemu stając się apostołem tego kraju. W 755 r. przyjął sakrę biskupią. W Salzburgu wybudował nową katedrę. Kilkakrotnie znalazł się w konflikcie ze św. Bonifacym. Jednym z pretekstów był fakt, że Wirgiliusz użył podczas chrztu jakiegoś dziecka źle odmienionego gramatycznie łacińskiego słowa. Bonifacy zakwestionował ważność udzielonego sakramentu. Skierował prośbę o wyjaśnienie tej sytuacji do papieża. Ten, zdziwiony, że Bonifacy kwestionuje tak błahą sprawę, wydał specjalny dekret, w którym potwierdził ważność chrztu. Inną sporną kwestią był pogląd Wirgiliusza, który twierdził, że ziemia jest kulista; Bonifacy ponownie nie zgodził się z nim. Ta sprawa również zakończyła się w Rzymie. Ponownie wygrał Wirgiliusz. Irlandzki misjonarz zmarł między 781 a 784 rokiem w Salzburgu i tam został pochowany. **Modlitwa:** Św. Wirgiliuszu wyproś u Pana łaskę dążenia do celu, jakim jest szczęście wieczne u Tronu Najwyższego. Amen

Św. Godfryd z Amiens (8 listopada)

Godfryd urodził się ok. 1065 r. Po ukończeniu szkoły klasztornej, Godfryd wstąpił do benedyktynów. Pełnił początkowo różne obowiązki w opactwie, w charakterze brata zakonnego. Kiedy miał 25 lat, został wyświęcony na kapłana. Niebawem został powołany na opata w Nogent-sous-Concy. Odnowił w tym klasztorze życie zakonne. W roku 1104 opuścił dobrowolnie biskupstwo w Amiens tamtejszy pasterz, by nie odpowiadać za wykryte nadużycia. Kiedy poszukiwano jego następcy, wybór padł na Godfryda. Miał on wówczas 38 lat. W tym czasie nawiedził Francję papież Paschalis II. Godfryd miał okazję się z nim zetknąć i odtań zawiązała się między nimi przyjaźń. Dwa razy wędrował potem do Rzymu, by załatwić pilne sprawy swojej diecezji. Ponieważ popierał stanowisko mieszczan, pragnących uzyskać większą wolność, Godfryd został zmuszony do opuszczenia swojej stolicy. Schronił się w Chartreuse. Miał zamiar pozostać tam do końca życia. Synod w Beauvais nakazał mu jednak powrót do diecezji. Gdy tylko wrócił do swojej owczarni, zwołał synod do Chalons w roku 1115. Przebyte jednak cierpienia i trudy dały o sobie znać. Kiedy wracał do Amiens, zatrzymał się przez pewien czas w Soissons w opactwie benedyktyńskim. Czuł się bowiem mocno osłabiony. Tu 8 listopada 1115 r. zmarł. **Modlitwa:** Boże, który uczyniłeś św. Godfryda przykładem miłości i wiary, która podbija świat i dołączyłeś go do grona Świętych Pasterzy; spraw, abyśmy dzięki niemu trwali w wierze i miłości, i wzięli udział w jego chwale. Amen.

Św. Leon Wielki (10 listopada)

Leon urodził się około 400 r. w Toskanii. Papież Celestyn I mianował go archidiaconem. Kiedy przebywał jako legat w Galii, został obrany papieżem po śmierci Sykstusa III. Jego pontyfikat przypadł na czasy licznych sporów teologicznych i zamieszania pośród hierarchii kościelnej. Musiał zwalczać liczne herezje oraz tendencje odśrodkowe, podejmowane przez episkopat Afryki Północnej. Leon doprowadził do uznania prymatu stolicy Piotrowej zarówno przez cesarza zachodniego Walentyniana III, jak i przez Konstantynopol. Cesarz Walentynian III ogłosił edykt postanawiający, że zarządzenia Stolicy Apostolskiej muszą być uważane za prawo. Leon wprowadził zasadę liturgicznej, kanonicznej i pastoralnej jedności Kościoła. Papież był obrońcą kultury zachodniej. Jako pierwszy papież otrzymał przydomek "Wielki". Żył 70 lat, zmarł 10 listopada 461 r. **Modlitwa:** Boże, Ty nie pozwalasz, aby potęga piekła przemogła Twój Kościół zbudowany na opoce Apostołów, spraw, aby za wstawiennictwem świętego Leona, papieża, trwał w prawdziwej wierze i cieszył się stałym pokojem. Amen.

Św. Małgorzata Szkocka (16 listopada)

Małgorzata urodziła się w 1046 roku na Węgrzech jako wnuczka króla Anglii Edmunda Żelaznobokiego i córka księżniczki węgierskiej. Po bitwie pod Hastings w 1066 r., w wyniku której władca Normanów Wilhelm Zdobywca zasiadł na tronie Anglii, Małgorzata musiała wraz z młodszym bratem uciekać z kraju. Statek, którym płynęli, rozbił się u wybrzeży Szkocji. W 1070 r. Małgorzata poślubiła króla Szkotów, Malcolma III. Dała mu 6 synów i 2 córki. Bardzo sumiennie wypełniała obowiązki żony i matki. Malcolm był poganinem. Żona modliła się o jego nawrócenie, uczyła go modlitwy, pokazywała, jak czynić miłosierdzie ubogim. Dzięki zaangażowaniu Małgorzaty przeprowadzono kilka reform kościelnych. Troszczyła się o ubogich. Nigdy nie zasiadała do posiłku, jeśli wcześniej nie nakarmiła dziewięciu sierot i 24 dorosłych żebraków. Małgorzata zmarła 16 listopada 1093 roku na zamku w Edynburgu. **Modlitwa:** Panie, przez wstawiennictwo świętej królowej Małgorzaty daj i nam łaskę czułego serca, byśmy nigdy nie opuścili naszych bliźnich w biedzie ani potrzebie. Amen.